

גיאז'ם יקלים

הספר שלפניכם מיועד לתלמידים הלומדים לקרהת בוחנות הבגרות ב"עברית – הבנה ולשון" על פי תכנית הרפורמה למידה משמעותית – מרכיב 70% מן הרמה הרגילה **ובהתאם לחוזר מפעם לרשות עברית תשפה**.

הספר מחולק לשני חלקים, הכוללים את כל הנושאים הנדרשים לבחינות הבגרות.
סדר הופעתם של הנושאים נקבע בהתאם למקוםם לבחינות הבגרות.

1. סיכום כל החומר לבחינות הבגרות בהתאם לתוכנית הרפורמה למידה משמעותית – מרכיב 70% מן הרמה הרגילה:

חלק ראשוני: הבנה והבעה

חלק שני: לשון

פרק א: שם המספר ואותיות השימוש וכל"ב

פרק ב: תחביר

פרק ג: מערכת הצורות (פועל ושם)

2. 15 מבחנים במתכונת לבחינות הבגרות ופתרונותיהם המזמינים:

- שאלות מסדר חשיבה גבוהה
- פתרונות מלאים לכל השאלות לרבות כתיבה מוגשת
- שאלות בנושא פרגמטיקה בפרק התחביר
- דרכי שאלת מגוונות ומעודכנות.

אנו יודעות שהמשימה לא קללה, אך לפניכם ספר שיכין אתכם בצורה הטובה ביותר לבחינות הבגרות.
אם תקראו את סיכומי החומר, תפתרו את כל המבחנים שבספר, תתרגולו שוב ושוב, תגינו מוכנים
ותעבירו אותה בהצלחה רבה!

**חזרה נסחיה לקלים כzychת נספה נסחיה פמלה/
קלים נספה נסחיה**

משרד החינוך
המזכירות הפלדיגוגית
אגף א שפות
הפיקוח על הוראת העברית

דף עזר לבחינה*

*דף זה אינו כולל את כל החומר הנדרש להוראה ובחינת הבגרות

טבלת התנועות

התנועות החטופות	התנועות הגדולות	התנועות הקטנות	
ס' חטףفتح	ס' קמצ'	ס' פתח	a
ס' חטףסגול	ס' צירי חסר ס' צירי מלא	ס' סגול	e
	ס' חיריק מלא	ס' חיריק חסר	i
ס' חטףקמצ'	ס' חולם חסר ס' חולם מלא	ס' קמצ'קטו	o
	ס' שורוק	ס' קוובוץ	u

טבלת הגוףים

גוף שלישי	גוף שני	גוף ראשון	
נפטר	נוח	מדבר	יחיד
נסתרת	נוחחת	מדברת	יחידה
נסתרים	נוחחים	מדברים	רבים
נסתרות	נוחחות	מדברות	רבות

חלקי הדיבור: שם עצם, שם תואר, פועל (שם פועל), תואר הפעול, מילוט היחס, מילוט הקישור

תחביר

דרכי הבהעה במשפט: משפט חיוי, משפט ציומי, משפט שאללה

סוגי המשפטים: משפט פשוט, משפט מורכב, משפט איחוי (מאוחה/מחובר)

סוגי הנושאים: נשוא פועל (לרבות נשוא מורחבי), נשוא שמני, נשוא קיומי (דמות פועל: יש, אין)

התפקידים התחביריים במשפט: נשוא, נשוא, אוגד, מושא, תיאור, לוואי ותמורה

סוגי התיאורים ופסוקיות התיאור: מקום, זמן, סיבה, תכילת, אופו, מצב, תנאי, ויתור

החלקים הבלתי תלויים: הסגר, פניה, קריאה

משפטים בעלי מבנה מיוחד: נשוא סתמי, חלק ייחודי, חלק כולל

קשרים לוגיים: ריבוי והוספה, צמצום, השוואה, ברירה, הדגמה, זמן, סיבה ותוצאה, תכילת, ניגוד, ויתור, תנאי

תורת הצורות

בנין הפועל: קל-פעול (פועל), נפעל (נפעול), הפעיל (הפעיל), פעל (פיעיל), פעל (פועל), הטעיל (הטעול)

גוראות הפועל והשם:

גורות השלמים, גורת המרובעים

גוראות החסרים (העלולים): חסרי פ"ג (חפ"ג), חסרי פ"ץ (חפי"ץ), חסרי פ"י (חפי"י)

גוראות הנחים: נחי פ"א (נפ"א), נחי פ"יו (נפ"יו), נחי ל"יה (NEL"IA), נחי ל"א (NEL"IA), נחי ע"וו (נע"וו)

גורות הכהולים

דרכי תצורת המילים

גירה מסורתית: שורש ומשקל

גירה קוויות: בסיס וצורך, הלחם בסיסים, ראש תיבות (נוטריקון)

חלק ראשון - הבנה והבעה (50 נקודות)

בפרק זה יופיעו שניים עד שלושה טקסטים מסווגים שונים בהיקף כולל של כ-300,1 מילימ.

ישנם שלושה סוגים טקסטים עיקריים:

א. טקסט מידע – טקסט המsofar מודיע על אודות נושא כלשהו.

ב. טקסט טיעון – טקסט המשכנע בעמדה כלשהי.

בטקסט טיעון עשויים להופיע המרכיבים הבאים: טענה, נימוקים, טענות נגד, הפרכות, הסתייגות, מסקנה.

ג. טקסט מדריך ומפעיל – טקסט המדריך בנושא כלשהו.

לפני קפה

1. בדקו את פרטי תעוזת הזהות של הטקסטים (כותרת, שם הכותב, תאריך, מסגרת הכתיבה).

2. קראו את השאלות לצורך הפתקת מידע על אודות הטקסטים.

3. קראו את הטקסטים קריאה מעמיקה: הדגישו מיליות, מילים ומשפטים חשובים וכתבו רכיבי תוכן ורכיבי מבנה לצד כל פסקה.

רכיבי מבנה – רכיבים קבועים (אינט משתנים) כגון: תופעה, בעיה, פתרון, יתרון, חיסרון, דוגמה, שאלה, נימוק, הסבר, מסקנה ועוד.

רכיבי תוכן – רכיבים משתנים בהתאם לתוכן של הטקסט, הרעיון המרכזי בפסקה.

4. ענו על השאלות.

מאפייני הטקסט

א. לכידות/קורהנטיות

לכידות היא אחד הסימנים החשובים המעידים על כך שהtekסט שלפניכם תקין וכותב היבש. טקסט לכיד הוא טקסט שכלי חלקיו, ככלומר כל המשפטים שבו, מתאימים ושיכים לנושא המרכזי הנדון בו. מכאן שלכל טקסט נושא מרכזי אחד.

ב. קשריות

הקשריות היא אחד העניינים המרכזיים בתהליך הניתוח המבני של הטקסט. הקשריות באה לידי ביטוי באמצעות הקישור והם: מילוט קישור, אזכורים ומקדים ארגון.

כדי שחלקי הטקסט לא יהיו מנתקים זה מזה, משתמש הכותב בקשריות, הוא מצליח "להדביק" בין החלקים השונים ויוצר רצף טקסטואלי בין צירופי המילים, בין המשפטים ובין הפסוקות.

(1) מילות קישור

מילות הקישור הופכות את הטקסט מרכז מקרי של משפטים לטקסט בעל משמעות. מילות הקישור יכולות להופיע בין פסקה, בין המשפטים בתוך הפסקה ובין המילים בתוך המשפט. כאשר תקרוו את הטקסט, סמןו את מילות הקישור שבו, כיון שהן יכולות לעזור לכם להבין את הטקסט. מילות הקישור הן התמורות שלנו.
גם כאשר תכתבו טקסט עלייכם להיות מודעים למילות הקישור ולהשתמש בהן.

המטרה	הקשר הלוגי	מילות הקישור
.1 להוסיף או להפחתת מידע	הוספה או הפחטה וצירוף	ו, וכן, גם, אף, כמו כן, יתר על כן, זאת ועוד, נוסף על כך, בלבד, הרי, פרט ל, למעשה, חוץ מ...
.2 להציג דוגמאות	הדוגמה	למשל, כמו, לדוגמה
.3 להציג הדגש	הדגשה	אכן, ביחוד, במיוחד, ראוי לציין, יש להדגש, ללא ספק
.4 להבהיר תחת הסבר	הבהרה/הסבר	כלומר, זאת אומרת, זההינו, במקרים אחרות
.5 להציג סיבה או לנמק	סיבה	כי, מפני ש..., מכיוון ש..., היה ש..., מהחר ש..., בכלל, עקב, מפתת, הודות ל..., בזכות, בשל, משום ש..., הוואיל ו..., מחמת..., שחררי
.6 להציג תוצאה	תוצאה	לכן, על כן, כתוצאה לכך, אם כן, כאמור, משום לכך, אי לכך, עקב לכך, בשל לכך
.7 להציג מטרה	תכלית/ מטרה	כדי..., לשם כך, במטרה ל..., על מנת, לתכליות זו
.8 לתאר באיזה סדר התרחשו הדברים	זמן וסדר	כש, כאשר, לפि, עד ש..., מאז, תחילה, לאחר זאת, לאחר..., אחר..., אחר לכך, בינוים, לפי שעיה, לעולם, בטרם, כל זמן ש..., לאחרונה, בזמן האחרון, בעבר
.9 להשוות	השוואה	כמו, כפי..., כשם..., כך גם, בדומה ל..., לעומת זאת, ואילו
.10 להציג התנגדות	ניגוד	אבל, אולם, אך, אלא, בניגוד ל, בניגוד לכך, להיפך, מצד אחד... מצד אחר, מחד גיסא... מאידך גיסא, בעוד ש..., ו (ו הניגוד), אולם
.11 להציג עניין המנגד למצויה	ויתור (בניגוד למצובה)	למרות..., למרות כל זאת, אף על פי ש, אף ש, על אף ש, בכל אופן, עם זאת, חרף ואפילו, גם אם
.12 להציג תנאי קיים או בטל (בלתי אפשרי למימוש)	תנאי	אם, בתנאי..., אילו, לו, לו לא, אלמלא
.13 להציג אפשרויות אחריות	ברירה	או, לא..., אלא
.14 לסכם*	סיכום	לסיכום, סיכומו של דבר, מכל האמור אפשר לומר
.15 להסביר מסקנות	מסקנה	מכל האמור אפשר להסיק..., מכל האמור נובע..., מותבר אם כן..., נראה כי, ראיינו כאמור

* סיכום – חזרה בקצרה על הנאמר לעיל. מסקנה – רעיון חדש, שנובע מהנאמר לעיל.

(2) אזכורים = החזרות בטקסט

הזכיר הוא סוג של סימן קישוריות ולכידות של טקסט. באמצעות האזכור הכותבים יכולים להתייחס לאדם, לחפץ, למושג או למצב שהוזכרו קודם או יזכרו מאוחר יותר מבלי להזכיר שוב את שם המפורש, זאת כדי להימנע מחזרות רבות על אותה מילה בטקסט. באמצעות האזכורים, החזרות בטקסט, יכולים הקוראים לעקוב אחרי הרצף הלוגי בטקסט.

(3) מקדמי ארגון

מקדמי ארגון הם כלי נוספים לצירוף קישוריות בטקסט. באמצעות מקדמי הארגון מצהיר הכותב על כוונות הכתיבה שלו.

דוגמאות:

עד כאן דנו ב..., וכשיו עברו ל..., ראשית..., שנית..., והחשוב מכל..., לדוגמה..., להלן הגורמים העיקריים ל..., מטרת המאמר היא..., הטענה היא..., לסיום..., לסיכום..., חשוב להציג..., ראוי לציין ש..., מעניין במיוחד...

כתבת תשובה**A. הבנת המטלה**

בזמן קראית השאלות עליהם לבדוק את המטלה שלפניכם מהבחןנות הבאות:

(1) סוג השאלה – קיימות שאלות מסווגים שונים:

- שאלת נכון/ לא נכון
- שאלת רב-ברירה – שאלת המכילה בדרך כלל ארבע תשובות ו ורק אחת מהן נכונה.
- שאלת פתוחה קצרה – שאלת המתיחסת למידע ממוקד או לפרט מסוים.
- שאלת פתוחה רחבה – שאלת המתיחסת לקטע מידע רחב.

(2) מרכיבות השאלה – מכמה סעיפים מורכבת המטלה שלפניכם?

אם התשובה כתובה בטקסט? אם לא, מה יש לעשות? (לפרש על סמך הכתוב בטקסט, להסיק מסקנות, להעריך או לבקר).

(3) רמת לשון – האם אתם מבינים את כל המילים שמופיעות במטלה?**(4) מילוט השאלה – סמנו את מילוט השאלה ובדקו אם אתם מבינים את משמעותן.**

מילת השאלה	תוכן התשובה
מי? מה?	התיעיחסות לנושא שעליו מדובר
מאין? איפה? היכן? לאן?	התיעיחסות למקום
מתי??	התיעיחסות בזמן
למה? מדוע? מייזו סיבה?	התיעיחסות לגורם/لسיבה
לשם מה? לאיזו מטרה?	התיעיחסות לתכלית/מטרה
איזה? כיצד? באיזה אופן?	התיעיחסות לדרך, לשיטה, לאופן
כמה? באיזו מידה?	התיעיחסות לכמות

(5) **מילות ההוראה** – סמנו את מילות ההוראה ובדקו אם אתם מבינים אתמשמעותן.

ההוראה	מילות משמעות
בסיס	יש להביא הוכחות, ציטוטים לטענה, לקביעה, לתופעה, לבעה וכוכ'.
דין	יש להציג בהרחבה את הטענה, הקביעה, התופעה, הבעה וכו', מכמה זוויות ראייה, כוגן: יתרונות וחסרונות; תחומים שונים: כלכלי, חברתי, תרבותי ועוד.
הגדר	יש לכתוב את משמעות המילה, המושג, הzierof.
הדגם	יש להביא דוגמאות לטענה, לקביעה, לתופעה, לבעה וכו' (מומלץ להביא דוגמאות מגוונות מתחומים שונים).
הוכחה	יש להביא הוכחות/ ראיות רלוונטיות כדי לאשר טענה, קביעה.
הסביר	יש לפרש את הכתוב במילים אחרות, כך שיהיה מובן וברור.
הערץ	יש לשער את ערכיה של הבעה, התופעה וכו' (לכתב עלייה בהרחבה).
הצג	יש לעורוך היכרות עם הבעה, התופעה, הקביעה וכו' (לכתב עלייה בהרחבה).
השווה	יש לבחון את הדומה ואת השונה בין שני דברים או יותר בעלי מכנה משותף על סמך תבוחנים (קריטריוניים).
חווה דעתך	יש לכתב את דעתכם על טענה, קביעה, החלטה, המלצה וכו'.
מיין	יש לחלק את הנתונים לקבוצות על סמך מכנה משותף ביניהם (מומלץ באמצעות טבלה).
מננה	יש לכתב (לקבוע) את כמות העבודות, הגורמים וכו' (על פי דרישות המשימה).
نمך	יש להביא נימוקים לטענה, לקביעה, לבעה, לתופעה וכו'.
נתח	יש להתייחס לנושא, לטענה, לבעה, לתופעה וכו' על כל חלקיה.
פרט	יש לכתב את כל הפרטים הקשורים לתופעה, לבעה, לטענה וכו'.
צין	יש להתייחס לכל הדברים מבלי לפרט אותם.
תאר	יש להסביר בהרחבה על הבעה, על התופעה, על הטענה, על הקביעה וכו'.

(6) **מד ההבנה של השאלה –**

- איתור מידע** – בסוג שאלות אלו אתם נדרשים לאתר את המידע בתוך הטקסט. לעיתים מפנות השאלות לשורה או לפסקה בקטע, ולעתים עליהם להיות את השורה או את הפסקה הרלוונטית.
- פרשנות והיסק** – שאלות אלו עוסקות בדברים שאינם מוצחים או מפורטים בטקסט כמו: נושא הטקסט, מטרת הכותב, יחסים בין חלקים הטקסט, ביטויים ומיללים ذو משמעות.
- הערכה וביקורת** – שאלות אלו דורשות מכם לנצל דיאלוג עם הטקסט, להעיר אותו ולהביע את דעתכם האישית ואת השקפותם לגבי תוכן הטקסט, מטרת הטקסט, מבנה הטקסט וסגנוןיו. חשוב להציג כי לשאלות מסוג זה יכולה להיות יותר מתשובה אחת, שהרי לא כולנו דעות זהות, לכן חשוב מאוד להציג דעה **מנומקת**. הנימוק יכול להתבסס על מידע הלכו מתוך הטקסט או על היגיון וטעם אישיים (בהתאם לדרישות השאלה).

מבנה התשובה: פтиחה – אני תומך ב... / מתנגד ל... / מסתייג מ... _____

גוף – נימוקים לחיזוק עמדתי מהמאמר, לא מהמאמר ומשילוב של שניהם
(בהתאם להוראות השאלה)

טיפים: (1) הציגו שלושה נימוקים.

(2) השתמשו בקשר של ויתור (אף על פי ש...) כדי להציג באמצעותו את העמדה האחראית על מנת לשולל אותה, וכך לחזק את עמדתכם.

דוגמה לשאלת

יש הטוענים, כי יש להימנע מאכילת שוקולד. האם אתם מסכימים עם טענה זו? נמקו את דבריכם.

תשובה: איני מסכימה עם הטענה, כי יש להימנע מאכילת שוקולד. אף על פי שרבים טוענים כי שוקולד אינו בריא, משום שהוא מכיל קופאין, הוא מכיל מעט קופאין והרבה חומר מריר. בנוסף על כך השוקולד עיליל בהפסקת שיעול בצורה טבעית, אף יותר מתרופה. וגם אם שוקולד ממכר הוא מסייע בשיכוך כאבים ומשפר את מצב-הרווח.

ב. כתיבת התשובה

לאחר שהבנתם את המטללה שלפניכם אתה יכולים לתוכנן את כתיבת התשובה, ככלומר: **מבנה התשובה יהיה בהתאם למטללה (ה שאלה)**.

שימוש לב: הקפידו להשתמש במילוט קישור המתאימות למטללה (השוואה, סיבה ותוצאה, הסטייגות ועוד).

תשובה כהכלכה מתמקדת בעיקרה של השאלה, והיא חייבת לכלול לפחות משפט אחד שלם. בכתיבת תשובה רחבה עליהם עליהם לשלוּף את המידע מהtekסט הנתון, לסכם אותו, לעבד אותו ולנסח אותו כתשובה מוקדמת על השאלה.

(1) מבנה התשובה:

א. **فتיחה** – מציג את נושא השאלה.

ב. **גוף התשובה** – מתייחס לכל אחת ממילות ההוראה ומילوت השאלה, תוך כדי שימוש במילוט קישור מתאימות.

(2) לשון התשובה:

א. שימוש בסימני פיסוק.

ב. שימוש במשפט לשוני ביןוני-גבוה.

השוואה

אנו משווים שני דברים או יותר שיש ביניהם מכנה משותף, כגון: עברית ואנגלית (שפota), יהדות ואסלאם (דתות), ארץות הברית וצרפת (מדינות) ועוד. לצורך השוואת עליכם לקבוע קרייטריונים (תבוחנים). **הקריטריונים הם הכללה/היגדי על. שימושם לב:** דומה ושונה אינם קרייטריונים.

דוגמא לטבלת השוואת: שתי דתות מרכזיות בישראל: יהדות ואסלאם

תבוחנים/קרייטריונים	נושא א: יהדות	נושא ב: אסלאם
մبشر הדת	משה	מוחמד
בית התפילה	מסגד	בית הכנסת
סמל דתי	מגן דוד	חצי סהר
אחוז באוכלוסייה	85%	15%

מילוי הטבלה

כדי למלא את הטבלה כראוי, עליכם לאתר מידע מתאים לקרייטריון שהציגתם, לאחר מכן אותו ולארוג אותו במקום המתאים לו בטבלה.
בשלב מילוי הטבלה הקפידו על ניסוח הדומה לכתיבה כותרות תוכן, כלומר: מלאו את הטבלה בתמציתיות.
בעת הצורך השתמשו בשמות פעולה (קריאה, החלטה...) ולא בשמות פועל (לקראואן, להחליט...).

אמצעים רטוריים

מטרות:

1. לשכנע את הקוראים באמונות המידע, בנסיבות העמדה, בתקופות הטייעונים, לצורך פעולה וצדומה.
2. להתקדם אל הנמענים (הקוראים).
3. להפוך את הטקסט לידידותי יותר.

רשימת האמצעים הרטוריים:

1. **מטפורה** – שימוש במילה שלא בהוראתה המקורית. שאליה משדה סמנטי אחד לשדה סמנטי אחר.

לדוגמה: **לב המפרץ, צוואר הבקבוק.**

2. **شبירת צירוף כובל** – צירוף כובל: מילים היוצרות יחד הוראה מיילונית חדשה.
לדוגמה: "שמור את גדר ההפרזה **לקודשה**" – הצירוף המקורי – זכור את יום השבת לקודשו, השבירה – המורה של המילים המקוריות במילים אחרות.

- קונוטציות חיוביות או שליליות** – הקונוטציה היא המשמעות הרגשית הנלוות אל המילה, הכולרת המשמעות המילונית. כאשר הכותבים מבקשים ליצוריחס שלילי כלפי אדם, אירוע או תופעה, הם ישתמשו בשמות ובפעלים בעלי קונוטציה חיובית.

לדוגמה: המילה "**בהתה**" – המשמעות הדנטטיבית (המילונית) – שם כללי לחיות הבית, השדה והיער, והמשמעות הקונטיבית: כינוי של גנאי וזלזול.

מילים נרדפות – מילים הקורבות זו לזו במשמעותן.

לדוגמה: הצבא **מיגר**, **חיסל**, **פיצל** וה**שמדיך** סופית את האויב.

מילים מנוגדות – מילים המנוגדות זו לזו במשמעותן.

לדוגמה: במדינה שלנו חיים אנשים מסוימים: **טיפשים** – **חכמים**, **רשעים** – **טובים**, נקיי **כפים** – **מושחתים**, **אופטימיים** – **רואין שchorות**, אך אף אחד מהם אינו דומה לאנשים המשונים שחיו כאן בתקופת העלייה השנייה.

השווואה – אמצעי שכנו הופיע על ההיגיון. באמצעות ההשוואה מעבירים תוכנות מושוא אחד לנושא אחר.

לדוגמה: לממשלה האחדות יש ערך קוסמטי, **הייא כמו** שכבה של איפור שמסתירה פגמים, **הייא כמו** רוטב צ'ילי שמסתיר את העובדה שהבשר מוקולקל, **הייא כמו** סיסמה ריקה מתוכן שמסתירה את העובדה של הממשלה אין פתרון.

דימוי – הדמיון הוא חלק ממבנה הטעאות. כאשר הכותבים מבקשים להשוות עניין אחד לעניין אחר הם משתמשים בכ' הדמיון ובמילים: כמו, כגון, כמו כן.

לדוגמה: צעירים העמיקים של איז, תקופה העלייה השנייה, הם **כמו ארזי הלבנון** ועצים התאנה.

ציטוטים – מעין פניה לסמכוות, הוכחה שדברי הכותב נכונים, מהימנים.

שאלות רטוריות – שאלות שהכותב אינו מצפה לתשובה עליהם. באמצעותם מעבירים מסר ברור וחד משמעי. הקוראים קוראים את השאלה ומתרגמים אותה למשמעות שלالية הכותבים התכוונו.

לדוגמה: שר הביטחון הודיע שעה אינה נחלת אבות; גם אשדוד ואשקלון לא היו נחלת אבותינו.

האם אפשר להינתק גם מהן? (פרשנות הקוראים: קביעה שלילית – אין אפשרות להינתק מאשדוד ומאשקלון).

הגזמה – תיאור תופעה, אירוע, בעיה וכיווץ' בצורה מוגזמת.

לדוגמה: **מילוני** פעמים חזרתי על הסבר זה; **قولט** מפריעים לי לדבר.

סלנג/לשון דברה – הسلمગ הוא תת לשון שאנשים בוחרים לשימוש בו בדיבורם, בנסיבות מסוימות, לשם חריגה מכוננות מהלשון התקנית והמוסדת, בעיקר כדי להתקרב אל הנמענים (הקוראים).

לדוגמה: **קפצה על האפשרות** הזו בשתי ידיים; זה מה **שהולץ** טוב עכשו.

עירוב משלבי לשון – לשון העירוב היא לשון המשלב רכיבים מן המשלב הגבוה עם רכיבים מלשון הדיבור התקנית ועם רכיבים מלשון שולטים.

לדוגמה: כאשר אני רואה את החויכים הממרוחים על פרצופי שני הצדדים במשא ומתן, אני יודעת שמדובר באיזו **קומבינה** חדשה, בתרגיל **משופשף**, בעוד שיתוף פעולה נכלולי.

ריבוי שמות תואר – שימוש במספר רב של שמות תואר מגביר את המטען הריגושי – החובי או השילילי – בטקסט.

לדוגמה: אל המיעוט **העיר**, **הколני**, **האלים** וה**קיצוני** לא צריך להתיחס (מטען ריגושי שלילי).

14. **שימוש בגוף ראשון** – כדי ליצור תחושה של קרבה בין הכותב לבין הנמענים.
לדוגמה: **אנחנו, כולנו, פעuno** יחד.
15. **שימוש בגוף שני** – פניה אל הנמענים כדי להתקרבות אליהם.
לדוגמה: **באו כולם, הצטרפו** למאבק.
16. **משחקי לשון** – שימוש במילים הדומות בהגייה ובחירזה כדי ליצור עניין בקרב הקוראים.
לדוגמה: אני לא **שם על סט**.
17. **איירונית** – שימוש במילה במשמעותה הפוכה, בעיקר כדי ליצור יחס של זלזול ולעג כלפי מושא הביקורת.
לדוגמה: תלמיד "חכם" – במשמעות של טיפש.
18. **חוורה מילונית וחורה תחבירית** – חוות על מילים, על מילים שדומות בצליל, על מילים השויות לאותו שדה סמנטי או על מבנים תחביריים כדי להבליט רעיון או להעצים את המסר שהם מבקשים להעביר.
לדוגמה: לפני שנתיים קיבלתי הזדמנות **נהדרת, נפלאה, מיוחדת ומזהימה**.
19. **שימוש במילים מודאליות** – מילים המביעות עמדת רצוי, אפשר, מוטר, כדאי, רצוי...
20. **האנשה** – הענקת תכונות אנושיות לדוממים ולב的日子里.
לדוגמה: **כתב סתו**.
21. **שאלות** – על מנת לעורר עניין, למשוך תשומת לב, ליצור מעורבות של הקורא.

תפקידם הרטורי של סימני פיסוק

לסימני הפיסוק יש פועלם רבות גם תפקיד רטורי, בעיקר בטקסט טיעוני/ ביקורת/ מגמתוי, אך גם בטקסטים טעוני רגש, שהרי באמצעות סימני הפיסוק אפשר להביע רגשות ועמדות.

ה תפקיד	הסימן
1) ציטוט / מובאה / דיבור ישיר שר האוצר טען: "יש להגדיל את הצמיחה".	מיארכאות "..."
2) לשון סגי נהור / לשון הפוכה / איירונית משמעות "חכם" אתה.	
3) מושג / כינוי / שם העיתון "קול השרון" יוצא לאור בכל שבוע. העולם הוא "כפר גלובלי" אחד. עינו של "האחים הגודלים" פקוחה.	
4) מטפורה / ביטוי שלא במשמעות המקורית (ביטוי מושאל) זהו ה"מפתח" לפתרון הבעיה.	
5) סlang / לשון הדיבור זו הייתה מסיבה "פיצוץ".	

הסימן	התפקיד
סוגריים (...)	<p>(1) הערת אגב / מאמר מוסף הריעונות שהועלו (בניגוד לרצוני) היו טובים.</p> <p>(2) הסביר / תרגום / פירוש ענה על השאלות שלפניך (מספר הנקודות רשום בסוף השאלה).</p> <p>(3) הדוגמה / פירוט בתקופת השלטון של הבריטים בארץ (1920-1948)</p> <p>(4) מראה מקום בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ (בראשית א 1)</p>
קו מפריד -	<p>(1) אחרי חלק ייחודי הטקסט – כדי לקרוא אותו.</p> <p>(2) לפני פירוט או הסבר השחקנים – חיים לוי, מילוי כהן – לאஇיחרו להגעה.</p> <p>(3) הסגר ニיצחון הקבוצה – לשמחתי הרבה – מבטיח עלייה לשלב הבא.</p> <p>(4) במקום אוגד העולם – עגול.</p> <p>(5) במשפט חסר במקומות מילה המובנת מהקשר אנחנו מתאמצים למדוד, והוא – לעבוד.</p>
נקודותיים	<p>(1) לפני ציטוט / דיבור ישיר שר האוצר טען: "יש להגדיל את הצמיחה".</p> <p>(2) לפני פירוט או הסבר חברי המשחתה: ראש הממשלה, שר החוץ ושר האוצר הגיעו Ames.</p>
שלוש נקודות ...	<p>(1) קייטוע מחשבה אני, בניגוד אליו, חושב ש... בעצם אני לא יודע מה התשובה לבעה.</p> <p>(2) איירוניה / לגלוג בטוח... אני לא מאמין לך...</p>
סימן קראיה !	<p>(1) סימני קראיה רבים מביעים התפעלות, השתוממות אני לא מאמין !!!</p> <p>(2) החלטיות אין ספק שהוא!</p>
סימן שאלה ?	<p>(1) שאלת / בעיה האם יש לך רעיון חדש?</p>

כתיבה ממוגנת

בשאלה זו תידרשו לכתוב כתיבה ממוגנת של שני טקסטים מסוימים שונים בהתאם לדרישות המטלה ולמטרותיה.

היקף הכתיבה הנדרש הוא כ-100–200 מילים (על פי הדרישה במטלה).
כתבת ממוגנת צריכה ביצוע של שלוש פעולות: השטחה, הכללה והבניה.

שלבים לכתיבה ממוגנת:

1. פענוח המטלה / "פיקוח" השאלה – זיהוי רכיבי המבנה של הכתיבה הממוגנת (באופן עצמאי או מתוך מטלת הכתיבה).
2. בניית טבלה על פי הדגם הבא:

רכיבי המבנה של הכתיבה הממוגנת	טקסט 1	טקסט 2

3. השלמת הטבלה מתוך הטקסטים על ידי הוצאת רעיונות רלוונטיים מתוך הטקסטים הנתונים וניסוחם בהכללה.
4. חיבור כל הרעיון המנוסחים בהכללה המופיעים בטבלה לטקסט לכיד ומקשור באמצעות:
 - א. משפט פתיחה המציג את הנושא בהכללה.
 - ב. שימוש במשפט קישור ובambilיות קישור התואמות את המבנה הנדרש בשאלה.
 - ג. שימוש בדרכי מסירה – הסגר, דיבור עקיף וסוגרים על מנת לציין מאין המידע לקוח.
 - ד. שימוש בפועל הבעה מתאים: טוען, מוסיף, מונה, מדגיש.
 - ה. השתרת שורה רוח בין פסקה לפסקה.
 - ו. כתיבתביבליוגרפיה בסוף הטקסט על פי הכללים הבאים:
שם משפחה, אות ראשונה של שם פרטי (שם). שם הטקסט. מסגרת הכתיבה.
5. משוב על הכתיבה באמצעות המבחן הבא:
(הבחן מוצג באמצעות שאלות כדי להקל עליכם את הבדיקה).

א. תובן:

- האם התייחסת לכל רכיבי המשימה?
- האם כל המידע שכבתת רלוונטי לדרישות המטלה?
- האם כל מידע שכבתת משוויך לרכיב התוכן המתאים?
- האם נמנעת מחזרות בכתיבתכם?

ב. ארגון המידע:

- האם כתבת משפט פתיחה המתבסס על רכיבי המבנה והתוכן של המטלה או משפט

齊ולם / או העתקה מספר זה הינו מעשה לא חינוכי מהוות עבריה פלילית.

- פתיחה רלוונטי אחר המתאים למטרה? •
האם הטענתה נושא המטרה ולא במאמריהם? •
האם השתמשה במיליות קישור מתאימות כדי לחבר את כל פרטי המידע, כך שיש
"זרימה" טובה בטקסט מושא? •
האם מיזגת בין הרענוןות המשותפים בטקסטים? •
האם פירטת את המידע הייחודי לכל טקסט? •
ג. אזכור המידע:
האם אזכרת את מקורות המידע בגוף הטקסט על פי נורמות כתיבה אקדמיות (שם
משפחה ושם הוצאה)? •
האם כתבתביבוגרפיה בסוף הטקסט על פי נורמות אקדמיות: סדר א"ב של שמות
המשפחה ועקבות ברישום פרטי הבביבוגרפיה? •
האם השתמשה בדרכי מסירה מקובלות? •
ד. לשון:
האם התנסחת בצורה בהירה, עניינית והולמת את אופי הכתיבה? •
האם ניסחת את המשפטים כהלכה (לא משפטים ארוכים, לכל משפט נושא ונושא)? •
האם הקפדה על תקינות תחבירית: התאם במין, במספר ובידוע, ה"א הזיקה ועוד? •
האם הקפדה על תקינות מורפולוגית: אותיות איתן, צורות נתיה ועוד? •
האם הקפדה על פיסוק תקין? •
האם הקפדה על כתיב נכון? •
ראו דוגמאות ב מבחנים השונים לאורך כל הספר.

חלק שני - לשון (55 נקודות)

בחלק זה שלושה פרקים. עלייך לענות על פרק א – חובה, ואחד מהפרקים ב-ג.

פרק א: חובה - שם המספר ואותיות השימוש

שם המספר

בחלק זה תידרשו לבחור בצורה תקינה של המספרים או לכתוב צורה תקינה של מספרים.

עליה נקבע

1. בדקו מהו אתם סופרים.
2. בדקו את המין (זכר/נקבה) של השם הנספר באמצעות הוספה שם תואר לצורת היחיד (ילדים – ילד יפה, קירות – קיר נקי).
3. מספרים 1-10 בלבד – בדקו אם עליהם להשתמש בצורה הנפרד או בצורה הנסמן. השימוש בצורה הנסמן ייעשה במקרים שבהם השם הנספר מיודע. השם הנספר מיודע במקרים הבאים:
 - א. לפני ה"א הידועה – הספר, התלמיד, הכתיבה
 - ב. לפני כינויו שיקוט: שלי, שלך, שלו, שלה... – ילדי, מחברותיו, תפkidim
 - ג. לפני סמיכות מיודעת – מדינת ישראל, מלכת כיתתי, פרחי הגן (רק במספרים 1-10 יש שתי צורות: נפרד ונסמן. מספר 11 ואילך צורת הנפרד וצורת הנסמן זהות).

• הבחינו בין מספר מונה לבין מספר סודר.

מספר מונה – מספר זה משמש למניית/לספרת שמורות.

מספר סודר – מספר זה משמש לציין מקומו של השם ביחס לשמות אחרים.

טבלת המספרים – המספר המונה

10-1

נקבה		זכר		המספר
נסמך	נפרד	נסמך	נפרד	
- אחת	אחד	- אחד	אחד	1
- שני	שניים	- שני	שניים	2
- שלוש	שלש	- שלשות	שלשה	3
- ארבע	ארבע	- ארבעות	ארבעה	4
- חמש	חמש	- חמישות	חמשה	5
- שישה	שש	- ששית	ששנה	6
- שבע	שבע	- שבעית	שבעה	7
- שמונה	שמונה	- שמונית	שמונה	8
- תשעה	תשעה	- תשעת	תשעה	9
- עשר	עשור	- עשרית	עשרה	10

(1) ההבדלים בין הנפרד לבין הנסמך בזכר ובנקבה מודגשים.*

* לפני המילה "מאות" – שבע, תשעה.

טבלת המספרים – המספר המונה

19-11

נקבה	זכר	המספר
אחת עשרה	אחד עשר	11
שתיים עשרה	שנים עשר	12
שלוש עשרה	שלשה עשר	13
ארבע עשרה	ארבעה עשר	14
חמש עשרה	חמשה עשר	15
שש עשרה	ששנה עשר	16
שבע עשרה	שבעה עשר	17
שמונה עשרה	שמוננה עשר	18
תשעה עשרה	תשעה עשר	19

(2) במספרים 11-19, כפי שצוין, אין הבחנה בין צורת הנפרד לבין צורת הנסמק.